

30. Jiné čtení

Smrc klupe na dveři, klupe znovu:
Je-li tu jaky pan, něch de z domu.

Vyjdzi ty, sluho, ven, co jest to tam,
eli je žebraček, almužnu daj,
a eli su hoscě, vijdu k nim sam.

Oj, nejsu to, paně, hoscě žadne,
ale přeukrutna smrc tam stoji,

k panu residenci isć se stroji.

Vitam cě, čekanko, smrc ma mila,
kaj si se tak dluho obavila?

Byla sem v Indii, od vychodu,
vedla sem cisaře na sud k Bohu.

Vyjdzi, vyjdzi, sluho, pro stolici

a ty, smrci mila, odpočiň si.

Němam ja tu času odpočivać,
musim k Panu Bohu na sud hybać.

Napsala se na lože, na dveři,
na pamjať měj, kaj chodziš, kaj ležiš.

31. Z doplňků

Tardiss.

Z Karlovic

Po - ná - hli, po - ná - hli, pa - ne ho - spo - dá - ři; ne - ber nic na ce - stu,

dyť půjdeš na ho - dy, ach, na ho - dy, na vě - čné, ni - kdý ne - ko - ne čné.

Ponáhli, ponáhli,
pane hospodáři;
neber nic na cestu,

dyť půjdeš na hody,
ach, na hody, na věčné,
nikdy nekonečné.

Počkej, milá smrti,
mám já co činiti atd.

10. BOHÁČ A SMRT

32.

Byl tě je - den pán boha - tý, žádnému nic nechtěl da - ti a - ni svému poddané - mu, sedláčko - vi chudobnému.

Byl tě jeden pán bohatý,
žádnému nic nechtěl dati.
Ani svému poddanému,
sedláčkovi chudobnému.

Byltě tam jeden sedláček,
velmi pobožný človíček;
žádal, prosil pána svého,
by obživil chudobného.

Tu pán hned vstal ze stolice,
vyvedl ho ven za ruce;
vyvedl ho ven ze dveří:
Jdi, sedláče, kam ti měří.

Šeltě odsud plakající,
pro pláč cesty neznající.
Potkala ho jedna žena,
a to byla smrt hotová.

Co, sedláčku, co naříkáš?
Kam se bereš, koho hledáš?

Hledám chleba, své živnosti;
pomůž mně, Bože s výsosti.

Pospěš rychle, pospěš domů,
najdeš statku velmi mnoho,
Pan Bůh ti dal požehnání,
na tvém statku rozmnožení.

Jak ty slova promluvila,
hned se k zámku ubírala:
Co vy, pane, co děláte?
Zdá-liž vy co pro mne máte?

Já jsem žena dost chudobná,
ráda bych se obživila.
A vy toli statku máte,
jistě vy mně něco dáte.

Jdi mně z domu, jdi z domu ven,
taková žena nesmí sem.
Brzo-li mně ven nepůjdeš,
vymrskána prutem budeš.

Nesu já na tebe psaní,
čti v něm svůj osud napsaný.
Tu se pán hnedky ulekl
a hned na kolena klekl.

Vem si statku všeho dosti,
a co bude k tvé libosti,
vem si stříbra, vem si zlata,
má dušička už je zjata.

A co bych peníze brala,
kampak bych je schovávala!
Mlč, boháči, nemeškej mi,
ať se nám ta chvíla mění.

Půjdem spolu ku kerchovu,
a já tobě tam ustelu,
tam si budeš odpočívát,
dne soudného očekávat.